

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 14 grudnia 2016 r.

Poz. 7941

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.456.2016.11 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 2 grudnia 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.)

orzekam

nieważność uchwały nr XXX/220/2016 Rady Miejskiej w Krotoszynie z dnia 27 października 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Krotoszyn obejmującego część wsi Smoszew w rejonie ulicy Rolniczej oraz części wsi Gorzupia - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwałę Rady Miejskiej w Krotoszynie podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 ze zm. zwanej dalej: „ustawą”).

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu 7 listopada 2016 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały – organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Rada Miejska w Krotoszynie na sesji w dniu 27 października 2016 r. podjęła uchwałę nr XXX/220/2016 (zwaną dalej: „uchwałą”).

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78 poz. 483 ze zm.) „Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa”. Poprzez działanie na podstawie i w granicach prawa w zakresie podejmowania uchwał przez organy jednostek samorządu terytorialnego rozumieć należy działanie zgodne z przepisami regulującymi podstawy prawne podejmowania uchwał; przepisami prawa ustrojowego; przepisami prawa materialnego oraz zgodne z przepisami regulującymi procedurę podejmowania uchwał (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego OZ we Wrocławiu z dnia 20 kwietnia 1999 r., sygn. akt II SA/Wr 364/98).

Przeprowadzona analiza uchwały wykazała, iż została ona podjęta z istotnym naruszeniem prawa, w odniesieniu do zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego. Stosownie do zapisu wynikającego z art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy, w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu w tym linie zabudowy.

Ustalając zasady zagospodarowania terenu, rada gminy ma do dyspozycji katalog parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu określony ww. przepisach ustawy.

Przepis ten znajduje uszczegółowienie w § 4 pkt 6 rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164 poz. 1587 zwanego dalej: rozporządzeniem).

Zgodnie z postanowieniami wynikającymi z ww. przepisu ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu. Ponadto zgodnie z § 7 pkt 8 ww. rozporządzeniem Ministra Infrastruktury projekt rysunku planu miejscowego powinien zawierać linie zabudowy oraz oznaczenia elementów zagospodarowania przestrzennego terenu. W ocenie organu nadzoru na rysunku planu, dla terenu rolniczego, oznaczonego symbolem 1R, w ramach, którego, zgodnie z zapisem § 9 pkt 4 lit. a tiret drugie uchwały, dopuszczono realizację zabudowy służącej produkcji rolniczej oraz przetwórstwu rolno-spożywczemu, nie wyznaczono linii zabudowy od strony drogi publicznej oznaczonej symbolem 2KDL. W § 9 pkt 4 lit. g uchwały ustalono tylko, że nieprzekraczalną linię zabudowy należy ustalić „zgodnie z przepisami w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie”. Organ nadzoru podnosi, że oprócz bezwzględnej konieczności wyznaczenia linii zabudowy na rysunku planu wynikającej z § 7 pkt 8 rozporządzenia Ministra Infrastruktury, to przepisy techniczno-budowlane przywołane w § 9 pkt 4 lit. g uchwały nie zawierają zasad usytuowania obiektów budowlanych przy drogach publicznych, które zostały określone w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440). W ocenie organu nadzoru, tak sformułowane ustalenia powodują naruszenie zasad sporządzenia planu w zakresie uregulowań wynikających z zapisów art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy oraz § 4 pkt 6 i § 7 pkt 8 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Infrastruktury. Organ nadzoru podnosi, iż stosownie do postanowień wynikających z § 8 ust. 2 powyższego rozporządzenia, na rysunku planu stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie rysunku planu miejscowego z tekstem planu miejscowego.

W odniesieniu do przedmiotowego planu, powyższy przepis rozporządzenia naruszono w ten sposób, że na rysunku planu wprowadzono (wraz z linią rozgraniczającą tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania) teren drogi klasy lokalnej oznaczony symbolem 2KDL bez jakichkolwiek ustaleń dla tego terenu w treści uchwały oraz, że w odniesieniu do terenu zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodnich, oznaczonego symbolem 2RM, w § 9 pkt 3 lit. g tiret drugie uchwały ustalono między innymi, że nieprzekraczalna linia zabudowy została wyznaczona w odległości 6 m od linii rozgraniczającej dróg 1KDD, a na rysunku planu dla tego terenu wyznaczono linie zabudowy położone również w innych odległościach od terenu drogi 1KDD.

W ocenie organu nadzoru, powyższe z uwagi na wewnętrzną sprzeczność aktu prawnego, jakim jest plan miejscowy, stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu i kwalifikuje do zastosowania sankcji przewidzianej w art. 28 ustawy, a mianowicie do stwierdzenia nieważności uchwały Rady Miejskiej w Krotoszynie nr XXX/220/2016 z dnia 27 października 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Krotoszyn obejmującego część wsi Smoszew w rejonie ulicy Rolniczej oraz części wsi Gorzupia.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone w terminie 30 dni od jego doręczenia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski

(-) Zbigniew Hoffmann